

ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ ΑΓΩΓΗΣ.

ΕΙΧΕ δίκαιον ὁ Κράτης λέγων, διτε ἡθελεν ἀναβῆν εἰς τὴν ὑψηλοτάτην τῆς πόλεως περιωπήν διὰ νὰ φωνάξῃ, Τί ποιεῖτε, δυστυχεῖς; ἐνασχολεῖσθε ἀκαταπάυστως μόνον νὰ θησαυρίζετε, περὶ δὲ τῶν τέκνων σας μόλις λαμβάνετε τινὰ φροντίδα.—ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

Ἄντικείμενον τῆς καλῆς, παιδαγωγίας ὑπάρχει ἡ δύναμις τοῦ σώματος, καὶ ἡ ἐνδεχομένη τῆς ψυχῆς τελειότης.

“Οσω καλητέρου εἴδους τύχη τὸ φυτὸν, καὶ καλητέρας γενέας τὸ ζῶν, τόσον ἔξεντελίζεται, ὅταν ἡ γῆ, ἡ τεχνικὴ καλλιέργεια, ὁ ἀρμόδιος καίρος, ἡ ὑγειεινὴ τροφὴ, καὶ ἡ σύντονος ἐπιμέλεια, λείπωσιν. Ὡς ὄργανικὸν ὑποκείμενον οὔτε ὁ ἄνθρωπος ἄρα δὲν πρέπει νὰ ἔξαιρεθῇ. Ἀν ἀμελήσωμεν νὰ ρίψωμεν τὰ σπέρματα τῆς ἀρετῆς, ὥστε νὰ ρίζωθωσιν ἐγκαίρως, θέλομεν ἰδεῖν τὸν νέον ὃς χερσωμένον ἀγρόν κατάσκεπτον ἀπὸ ἀκάνθας καὶ τριβόλους. Ποῦ εύρισκομεν πλειότερα κακουργήματα παρὰ εἰς τὰς γενναῖας καὶ ἡρῷας φύσεις, αἱ δοποῖαι δὲν ἔλαβαν τὴν πρέπουσαν διεύθυνσιν;—ΠΛΑΤΩΝ.

“Ἄξιον μεγάλης προσοχῆς μάλιστα εἰς τὴν ἀπαλὴν τῶν παιδίων ἡλικίαν ὑπάρχει ἡ καλὴ δίαιτα, ἡ τακτικὴ καὶ εἰς ἄρας διωρισμένας τροφὴ, ἡ ἀποχὴ δλων τῶν ἐρεθιστικῶν, δσα κινοῦσι φευδῆ καὶ ἀκόρεστον ὅρεξιν.

—ΦΕΝΕΛΩΝ.

“Αν θέλωμεν νὰ μορφώσωμεν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, πρέπει νὰ φροντίζωμεν ὥστε αἱ ἀσκήσεις νὰ ἀναλογῶσι πάντοτε μὲ τὰς δυνάμεις.—ΒΑΚΩΝ.

Κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Μίνω, ἡ ζωὴ τῶν παιδίων ἦτον αὐτηρὰ καὶ νηφάλιος. Τὰ ἐσυνεΐδιζαν ν' ἀρκῶνται εἰς τὸ ὄλιγον, νὰ ὑποφέρωσι τὸ φύχος καὶ θάλπος, νὰ περιπατῶσιν εἰς τραχεῖς καὶ πετρώδεις τόπους.

—ΓΟΚΟΥΤΕΙΟΣ.

“Η τροφὴ τῶν παιδίων πρέπει νὰ ἔκλεγεται ἀπλῆ, καὶ δσω δυνατὸν ἀκατάσκευος. Κατὰ τὴν γνώμην μου μάλιστα δὲν συμφέρει νὰ τρώγωσι ποτὲ κρέας, πρὶν θλωσιν εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συντηρεῖται ἀνεπηρέαστος ἡ ὑγεία, καὶ ἡ κρᾶσις γίνεται δυνατωτέρα δι' δλου τοῦ βίου.

Ζητεῖ τὸ παιδίον νὰ φάγη μεταξὺ τῶν συνειδισμένων ὥρῶν τῆς τραπέζης; μὴ δίδης ἄλλο τι παρὰ ξηρὸν ἄρτον. *Αν πεινᾶ, θέλει εὐχαριστηθῆν μὲ αὐτόν· ἀν δὲ κινῆται ἀπὸ τὴν γαστριμαργίαν, δὲν θέλει φάγειν.

Πρέπει νὰ συνειδίζωμεν τὰ παιδία νὰ ἔγειρωνται πρῶτοι· ἐπειδὴ τίποτε δὲν τὰ ὀφελεῖ τόσον· ἀλλὰ, διὰ νὰ κατορθωθῇ τοῦτο, πρέπει νὰ κοιμῶνται ὅμοιας δινωρίς.

“Η πολλὴ, τῶν μητέρων μάλιστα, φιλοστοργία βλάπτει καὶ φυσικῶς καὶ ἡθικῶς τόσον τὰ παιδία, δσου δυσκόλως δυνάμεθα νὰ παραστήσωμεν.—ΛΟΚΙΟΣ.

Μόλις βλέπει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τὸ βρέφος, μόλις ἔχει δευτέραν τῶν μελῶν αὐτοῦ τὴν κίνησιν, καὶ τὸ δεσμεύου-

σιν ὃς κατάδικον μὲ σειρὰς ἀλλεπαλλήλους σπαργάνων, καθὼς οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι τοὺς νεκροὺς, τὸ κατακλινουσιν ἔκτείνοντες αὐτοῦ τὰ γόνατα, καὶ κρατοῦντες σφιγκτὰ κολλημένους εἰς τὰ πλάγια τοὺς βραχίονας. Εύτυχες, ἀν δὲν σφιγχθῆ τόσον, ὥστε νὰ κινδυνεύῃ καὶ αὐτὴ ἡ ἀναπνοή· ἐπειδὴ οἱ πόνοι, τοὺς δοποίους ὑποφέρει τὸ ἄθλιον, δὲν ἔφεραν εἰς οίκον εἰσέτε κάμπιαν μητέρα.*

Εἶδε νὰ ἐγνώριζαν αἱ ἀνόητοι μητέρες, πόσον ἡ ἀκινησία αὐτῆ καὶ σύνθλιψις τῶν ὄργανων ἐμποδίζει τὴν φυσικὴν αὐξῆσιν τοῦ σώματος, καὶ ὀλιγοστεύει τὰς δυνάμεις!—ΒΥΦΦΩΝ.

Πρέπει νὰ ἔκλεγωμεν τροφοὺς ὅχι μόνον ὑγιεῖς, ἀλλὰ καὶ ἐναρέτους καὶ ἐκφραζομένας εὐκόλως. Ἐπειδὴ αὐτὴν πρώτην πράξιν τὸ παιδίον βλέπει, αὐτὴν σχεδὸν ἀκούει κατὰ συνέχειαν, αὐτῆς τὰς πράξεις φιλοτιμεῖται νὰ μιηθῇ, αὐτῆς τοὺς λόγους σπουδάζει νὰ φελλίσῃ, δοσον δύναται, καὶ δσα τότε μανθάνει τὸ παιδίον μενούσι διὰ παντὸς ἀνέξαλεπτα.—ΚΥΝΤΙΛΙΑΝΟΣ.

Διὰ νὰ ὑγιαίνωμεν, ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωμεν πάντοτε καθάριοι, νὰ ἀναπνέωμεν καθαρὸν ἀέρα, νὰ τρεφώμεθα μὲ ἀπλᾶ κρέατα. “Οι τι δίδει δύναμιν, βοηθεῖ καὶ τὴν ὑγείαν· δύναμιν δύμας δὲν δίδει ἡ πολυφαγία, ἀλλ' ἡ μετρία τροφὴ, ἡ σωματικία, καὶ ἡ ἀνάπτασις.

Νομίζομεν δτι τὰ προτερήματα τοῦ σώματος, ἡ ἴσχυς, ἡ δεξιότης, καὶ ἡ εὐμορφία, ὑπάρχουσι τῆς φύσεως μόνον δῶρα. Ἐλησμονήσαμεν δὲ τόσον δτι ἀποκτῶνται, ὥστε, ἀν δὲν ἡτο βέβαιον δτι οἱ ἀρχαῖοι ἐγνώριζαν τὴν τέχνην ταύτην, δὲν ἡθέλαμεν οὔτε πιστεύειν τὸ πρᾶγμα ὃς ἐνδεχόμενον· τὴν γυμναστικὴν δὲ τέχνην ταύτην ἐσπούδασαν μάλιστα οἱ Ἑλληνες.—ΦΛΕΤΡΙΟΣ.

Τὸ σῶμα μορφοῦται διὰ τῆς διαιτῆς καὶ τῆς ἀσκήσεως. Ἀπὸ τὰ ἀπλᾶ φαγητὰ γεννᾶται ἡ ὑγεία, ἀπὸ δὲ τὰς μεγάλας κινήσεις εἰς τὸ ὑπαίθρον ἡ εύρωστία, ἡ δύναμις, καὶ ἡ χάρις. Οἱ ἄνθρωποι γίνονται ἀδύνατοι, ἐπειδὴ ἀνατρέφονται μὲ μαλαζαίαν. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συνειδίζωμεν τὸ σῶμα εἰς δλους τοὺς καιροὺς, νὰ κάμπτωμεν τοὺς μυῶνας εἰς δλας τὰς γυμνασίας, νὰ προσοικεῖμεν τὸν στόμαχον μὲ δλα τὰ φαγητά. Τοῦτο ἐνισχύει τὰ παιδία, ἀλλὰ τοῦτο μάλιστα ἀμελοῦσιν οἱ πατέρες, αἱ δὲ μητέρες οὔτε κἄν τὸ ἐννοοῦσι. Ἡ σπουδὴ καταδικάζει τὸν νέον εἰς ἀκινησίαν, τὴν δοποῖαν πρέπει ἐκ διαιτημάτων νὰ διακόπτωμεν, ἐπειδὴ οὔτε τὸ σῶμα δύναται νὰ ὑπάρχῃ χωρὶς κίνησιν, οὔτε τὸ πνεῦμα χωρὶς ἴδεας.—ΔΙΔΕΡΟΤΟΣ.

Η ΑΛΗΘΗΣ ἐλευθερία συνίσταται εἰς τὸ νὰ χαιράμεθα τὰ ἡμέτερα προνόμια, οὐχὶ δὲ εἰς τὸ νὰ καταστρέφωμεν τὰ ξένα.

* ΑΦ' ὅτου δ Βυφφώ καὶ δ Ρευσσός ἔγραψαν περὶ παιδῶν ἀγωγῆς, συνέβη μεγάλη κατὰ τοῦτο μεταβολὴ εἰς ὅπῃ τὴν Εδρώτην Τὰ ἀθῶντα πλάσματα δὲν διεμύνονται πλέον εἰπὶ τῆς βεβιφθῆ αὐτῶν ἡλικίας, καὶ αἱ μητέρες σχεδὸν δσον ἔδωνται μὲ τὰ γαλακτοτροφῶσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν στήθη.